

جمعیة الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفی

مستروع تَعَلَّم الإسلام – السیرة النبویة

الدرس الأول

اولئی درس

حالة العرب قبل البعثة

د عربو حالت نبوت نه مخکنبی

پدی دور کنبی د عربو مشهور دین بت پرستی وه خُککه چي عربو دینی ابراهیمی پرینبودلی وو او بت پرستی کنبی آخته شوی وو، دی دور ته د جاهلیت دور ویلی شوی، د الله تعالی نه علاوه چی د کومو بتانو عبادت کیدو د هغی نومونه دادی: لات، عزی، مناة، او هبل، د بعضو عربو دین یهودیت، عیسائیت او مجوسیت هم وو، ډیر لږ خلق په ملت ابراهیمی باندی قائم وو. د ژوند د تیروولو اسباب: اکثر به خانه بدوش وو صحراؤنو کنبی اوسیدل او عام خاروی ساتل او د هغوی خړول ئی کسب وو او کلو بنارونو کنبی اوسیدونکی خلق زمیداری او تجارت کنبی مشغوله وو، د اسلام د راتللو نه مخکنبی مکه مکرمه د جزیره عرب دپاره د تجارت لوی مرکز وو، طائف او مدینه مشهور بنارونه وو، پدی معاشره کنبی ظلم او زیاتی ډیر وو، د کمزورو حق چا نه منلو، ژوندی ماشومی جینکی به ئی په زمکه کنبی خانیولی، عزتونه به لوټ کیدل، زورور به د کمزورو حق په زبردستی سره خورلو، بے شماره ښځو سره به نکاح کیدله، زنا عام رواج وو، په وړه وړه خبره به د قبیلو ترمینځ جنگونه کیدل، کله به یو قبیلئ خپل مینځ کنبی جنگ کولو، دا د اسلام د راتللو نه مخکنبی د جزیره عربی مختصر غوندي تصویر دي. د ذیحینو (دوه حلال شوی) کسانو ځوی: ټولو قریشو به د عبد المطلب په مقابله کي په خپلو اولادو او مالدری سره فخر کولو نو ددی وچی نه عبد المطلب یوه ورځ نذر منلی وو چی که چرته الله تعالی ماله لس (۱۰) نارینه بیچی راکړل، نو زه به پکنبی یو د خپلو معبودانو د رضا کولو دپاره ذبح کوم، د عبد المطلب دا آرمان پوره شو، الله تعالی ورله لس (۱۰) نارینه اولاد ورکړل چی یو پکنبی د نبی کریم ﷺ پلار عبد الله هم وو، کله چی عبد المطلب خپل نذر پوره کول وغوښتل، نو دځامنو ترمینځ ئی قرعه اندازی (خسنری) وکړه، نو د عبد الله نوم راووتلو، عبد المطلب چی کله د عبد الله د ذبح کولو اراده وکړه، نو خلق راجمع شول چی عبد المطلب ددی کار نه منع کړی، هسی نه چی دا کار په خلقو کنبی رواج جوړ نه شی، بالآخر پدی فیصله وشوه چی د عبد الله او د لسو (۱۰) اوبنانو ترمینځ به قرعه واچوی، پدی طریقه به دا د عبد الله فدیة جوړه شی، قرعه ئی چی واچوله نو د عبدالله نوم راواخلو، نو هغوی د اوبنانو عدد دوچنده کړلو، بیا هم د عبد الله نوم راوختلو، پدی طریقه ئی اوبنان ډیرول ډیرول او قرعه کنبی به د عبدالله نوم راوختلو تر دی چی د اوبنانو تعداد سل (۱۰۰) ش وو، نو بیا د اوبنانو نوم راوختلو، عبد المطلب سل اوبنان ذبح کړل د عبدالله په فدیة کنبی، د نورو ځامنو په نسبت عبد الله پلار ته ډیر گران وو، او خاصکر د سلو اوبنانو د فدئ نه پس ئی ورسره ډیره مینه کوله، عبد المطلب د خپل ځوی عبد الله دپاره د بنی زهره قبیلئ د یوه جینی آمنه بنت وهیب انتخاب وکړو، او د هغی سره ئی ورله نکاح وکړه، آمنه بی بی حامله شوله، ددی د حمل نه دری میاشتی پس عبد الله د تجارتي قافلئ سره د شام په طرف روان شو، واپسئ کنبی بیمار شو، چونکی بنی نجار دده ماماگان وو مدینه کنبی نو هلته ایسار شو تردی چی وفات شو او هلته دفن شو. دحمل ورځی پوره شوی او نبی کریم ﷺ ډکل په ورځ (یوم الاثنین) باندی و زبیری دو، البته د تاریخی اختلاف د وچی نه د نبی کریم ﷺ د پیدائش صحیح میاشت او ورځ معلومه نده، د یو روایت مطابق د نبی کریم ﷺ پیدائش په (۹) نهم ربیع الاول باندی شوی دی، د دوهم روایت مطابق (۱۲) دولسم ربیع الاول دی، د دریم روایت مطابق رمضان کنبی پیدا شوی دی، ددی نه علاوه هم نور روایتونه موجود دی، دا واقعه ۵۷۱ء کنبی راغلی وه، دغه کال ته (عام الفیل) هم وائی، پدی کال باندی ابرهه د هاتیانو سره په مکه حمله کړی وه چی الله ذلیله کړی وو.